

KÚRIA

Bfv.II.1273/2014/8.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. február 19. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványát elbírálva a Tatabányai Járásbíróság 1.B.30/2013/18. számú és a Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.474/2013/17. számú ítéleteita III.r. terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Járásbíróság a 2013. október 21. napján kihirdetett 1.B.30/2013/18. számú ítéletében négy terhelt ügyét bírálta el, közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett III.r. terheltet bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntetében (1978. évi IV. tv. 317.§ (1) bek., (5) bek. a) pont), amiért őt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Komáromi Városi Bíróság 1.B.173/2006/4. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

A III.r. terhelt tekintetében a terhelt és védője felmentés érdekében bejelentett fellebbezése alapján másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a 2014. május 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 1.Bf.474/2013/17. számú ítéletében a járásbíróság ítéletét a III.r. terhelt tekintetében annyiban megváltoztatta, hogy a terhére megállapított cselekményt bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntetnének (2012. évi C. tv. -

a továbbiakban Btk. - 372.§ (1) bek., (4) bek. a) pont) minősítette, amiért az első fokú ítéletben kiszabott tartamú szabadságvesztés-büntetésre és közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, melyből a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyéb vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletét a III.r. terhelt tekintetében helybenhagyta.

A Tatabányai Járásbíróság első fokú ítéletének történeti tényállása szerint az I.r. és a II.r. terheltek több éve ismerték egymást, az I.r. terhelt tudott arról, hogy a II.r. terhelt jó anyagi körülmények között él, ezért 2009. decemberében felkereste a II.r. terhelte azzal a céllal, hogy tőle pénzt kérjen kölcsön. A II.r. terhelt az I.r. terhelt kérését elutasította, de felajánlotta, mivel tudott arról, hogy a II.r. terhelt fuvarozóként dolgozik, hogy amennyiben van egy szállítmánya, ami megfelelő és azt el lehet adni, akkor annak az értékesítésében tud segíteni, így mindketten jól fognak járni.

Ezt követően 2010-ben az I.r. terhelt fuvarozóként kezdett el dolgozni a W. I. Zrt.-nél gépkocsivezetőként.

2010. április 27-én délután az I.r. terhelt fuvarmegbízást kapott, hogy a munkáltatója tulajdonát képező járműszerelvénnyel az E. Zrt. megbízásából porszívókat kell szállítania. 2010. április 28-án a reggeli órákban megtörtént a terhelt által vezetett gépjárműre a porszívók felpakolása, majd erről tájékoztatta felettesét, aki arra utasította, hogy a kamionnal együtt menjen haza és ráér másnap elindulni. Az I.r. terhelt hazaérkezve még aznap, azaz 2010. április 28-án felhívta a II.r. terhelte, mert eszébe jutott a korábbi beszélgetésük és említést tett neki arról, hogy van valami, ha érdekli, nézze meg. Ezt követően egy órán belül a II.r. terhelt megjelent az I.r. terhelt lakásán, ekkor szóban tájékoztatta az I.r. terhelte a II.r. terhelte, hogy egy rakomány porszívója van. Ekkor az I.r. terhelt még úgy gondolta, hogy csupán néhány porszívót fognak a rakományból eltulajdonítani és azt értékesítik. A II.r. terhelt a szállítóleveleket megnézte, azokról az azonosítókat leírta, majd elment azzal, hogy megpróbál vevőt keresni a porszívókra. Néhány órával később telefonon felhívta az I.r. terhelte és tájékoztatta, hogy jó lesz az áru, de az egész szállítmányt el kell tulajdonítani. Ezt követően a terheltek közösen megállapodtak abban, hogy az egész szállítmány porszívót eltulajdonítják.

2010. április 29-én a délelőtti órákban, 9 és 10 óra között a II.r. terhelt felhívta az I.r. terhelte és tájékoztatta arról, hogy talált egy helyet egy ismerősénél és ott le lehet pakolni a porszívókat. Ekkor telefonon arról tett csupán említést a II.r.

terhelt, hogy hol lehet a porszívókat lepakolni, de arról nem számolt be, hogy kinél fog a lepakolás történni.

Ezt megelőzően a II.r. terhelt megállapodott a III.r. terhelt ismerősével azzal, hogy nem legális árut, az ő szóhasználatuk szerint „nem tiszta” árut fog a III.r. terhelt sertéstelepén elrejtteni.

A II.r. terhelt megkérte régi ismerősét, a IV.r. terheltet, aki éppen akkor nála vendégeskedett, hogy segítsen a lopott porszívók elrejtésében, pontosabban abban, hogy az I.r. terhelt által odaфуvarozott porszívókat a kamionról lepakolják és a telephely egyik épületében elrejtésék.

A megállapodásnak megfelelően 2010. április 29-én az I.r. terhelt a járműszerelvényt a rajta elhelyezett 684 db porszívóval együtt a III.r. terhelt telephelyére vitte. A telephelyen a III.r. terhelt várta őket, majd átadott a II.r. terheltnek egy lakatot a hozzá tartozó kulccsal. A telephelyen az I.r. terhelt a II.r. terhelttel és a IV.r. terhelttel a porszívókat egy istállóba pakolták, amit a III.r. terhelt által adott lakattal bezártak. A lakat kulcsa a II.r. terheltnél maradt.

A II.r. terhelt és a III.r. terhelt abban állapodtak meg, hogy a telephelyet rövid időre, maximum néhány napra bocsátja rendelkezésre a terhelteknek. A II.r. terhelt ígéretet tett a III.r. terheltnek, hogy ez jó üzlet lesz a III.r. terhelt számára is, azonban konkrét összegről nem állapodtak meg.

A lerakodást követő nap, április 30-án azonban a III.r. terhelt megijedt, hogy esetleg kiderül, hogy bűncselekményből származó dolgokat rejtettek el a telephelyén, ezért felhívta a II.r. terheltet, hogy a dobozokat a telephelyről vigyék el. A II.r. terhelt, a IV.r. terhelt P. H. társukkal visszamentek a telephelyre és a porszívókat tartalmazó dobozokat átrakodták S. L. N. tulajdonát képező vontatóból és pótkocsiból álló járműszerelvényre.

Április 29-én és április 30-án a dobozok le- és felpakolásakor a II.r. terhelt 11 db porszívót gépkocsijával a lakóhelyére vitt, majd azokat 2010. április 30-án azért, hogy későbbi házkutatás során a hatóság ne találhassa meg, rábírta P. H.-t arra, hogy a porszívókat rejtse el. P. H. 2010. május 1-jén a II.r. terhelt lakására ment gépkocsijával, majd oda közösen bepakolták a 11 db porszívót, majd azokat elrejtette.

A porszívók felderítésére tett intézkedések eredményre nem vezettek.

2010. április 30-án a II.r. terhelt megkérte S. L. N.-t, hogy szerezzen egy pótkocsis vontatót, amivel a III.r. terhelt telephelyén elrejtett porszívókat más helyre tudják vinni.

I.r. terhelt a bűncselekmény leplezése érdekében a munkáltatója járművével még 2010. április 29-én továbbment más országba, ahol valótlán tartalmú bejelentést tett a rendőrségen, hogy őt útközben kirabolták és a porszívókat tőle eltulajdonították.

II.r. terhelt kérésre S. L. N. tulajdonában lévő járműszerelvénnyel 2010. április 30-án Gy. határában lévő kamiondepóba vitt el porszívókat azért, hogy azokat értékesítésükig ott elrejtse.

A bűncselekmény elkövetési értéke 33.135.140 forint volt.

Az eljárás során a porszívók 11 darab kivételével lefoglalásra kerültek, így a kár nagy mértékben megtérült. Meg nem térült kár összege 659.417 forint.

A Tatabányai Törvényszék másodfokú ítéletében a történeti tényállást annyiban helyesbítette, hogy az I.r. terhelt 2010. március 9. napjától kezdett el a sértetti cégnél fuvarozóként dolgozni és kiegészítette azzal, hogy a II. és III.r. terhelt nem pusztán ismerősök voltak, hanem gyerekkoruk óta ismerték egymást, napi kapcsolatban álltak egymással. Az ekként helyesbített, illetve kiegészített tényállást a Tatabányai Törvényszék mindenben megalapozottnak és ekként a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a III.r. terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványát a védő a Be.416.§ (1) bekezdés a) pontjára alapította, és arra hivatkozott, hogy a III.r. terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor. Emellett a védő a terhelt cselekménye törvénysértő minősítésére és törvénysértő büntetés kiszabására is hivatkozott, valamint tartalmilag ez utóbbi indítványát indokolta meg. A védő álláspontja szerint ugyanis az I. és a II.r. terheltek bűncselekményüket megvalósítva, annak befejezését követően észlelték, hogy az eltulajdonított árut nem tudják hol elhelyezni és ezt követően vették fel a kapcsolatot a III.r. terhelttel. A terhelt ekként anélkül, hogy a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt előzetesen megállapodott volna, legfeljebb a bűncselekményből származó előny biztosításában működött közre, cselekménye ekként legfeljebb bűnpártolásként lett volna minősíthető. A téves minősítéshez kapcsolódóan kiszabott büntetése is eltúlzottan súlyos. A terhelt marasztalásakor értékelt bizonyítékokat is elemezve nem látta kétségtelenül bizonyítottnak azt, hogy az áru lepakolásakor a III.r. terhelt tisztában volt annak eredetével és arról később sem szerzett tudomást. A sikkasztáshoz nyújtott bűnsegély ezért nem lett volna a terhén megállapítható, miként azért sem, mert a bűnsegédi magatartás kizárólag a tettesi alapcselekmény befejezéséig valósítható meg. A védő álláspontja szerint viszont I. és II.r. terheltek

cselekményüket már 2010. április 29. napján megvalósították, amikor az árut nem a munkáltató által meghatározott helyre, hanem egy attól eltérő helyre kezdték el szállítani.

A védő az általa kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését, másodsorban a terhelt felmentését vagy vele szemben az ítélet megváltoztatását, és bűnössége megállapítása esetén a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség BF.1495/2014. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát nem tartotta alaposnak, a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás alapján a terhelt bűnössége megállapítását és cselekménye minősítését a büntető anyagi jog szabályaival összhangban állónak találta. A jogerős határozat hatályon kívül helyezéséhez vezető eljárási szabálysértés hiányában is a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat a III.r. terhelt tekintetében történő hatályában fenntartását indítványozta.

A III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.423.§ (4) és (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, továbbá a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül, a Be.420.§-a szerint tanácsulésen.

Felülbírálata során a Kúria a Be.416.§ (1) bekezdés c) pontjában felsorolt, a Be.373.§ (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt, a védő felülvizsgálati indítványát pedig - a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakkal egyezően - alaptalannak találta.

A védőnek a jogerős határozattal szemben támasztott kifogásai kapcsán elsődlegesen a Be.423.§ (1) bekezdésében foglaltakra kell utalni, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E törvényi rendelkezések értelmében az indítvány elbírálásakor a Kúria ténykérdéseket nem vizsgálhat, az elbírálandó jogkérdések alapja a jogerős határozat tényállása. E körben kizárólag az ítéletben rögzített tények vehetők figyelembe, azokkal ellentétes vagy a tényállásban nem szereplő tényekre a felülvizsgálati indítványban nem történhet hivatkozás. Ebből következően a Kúria nem vizsgálhatja az alapul fekvő határozat megalapozottságát, érdemben nem támadható a tényállás megállapításához vezető bizonyítási eljárás, és a bizonyítékok értékelésének mikéntje sem.

A kifejtettekből következően a Kúria érdemben nem vizsgálhatta a védőnek azokat a hivatkozásait, amelyekben a bizonyítékok mikénti értékelését vitatta, a terhelt ismeretét a lepakolt áruk eredetéről kétségbe vonta, mivel a felülvizsgálati eljárásban kötelezően irányadó tényállás ezzel ellentétes tényeket tartalmaz. A történeti tényállás egyértelműen rögzíti, hogy a II.r. terhelt megállapodott a III.r. terhelt ismerőseivel előzetesen, hogy nem legális árut, a használatuk szerint „nem tiszta” árut fog a III.r. terhelt sertéstelepén elrejteni (első fokú ítélet 6. oldal 4. bekezdése). A II.r. terhelt ígéretet tett a III.r. terheltnak, hogy ez jó üzlet lesz a III.r. terhelt számára is, azonban konkrét összegről nem állapodtak meg (első fokú ítélet 7. oldal első bekezdése). Nem hagynak kétséget az ekkénti megállapítás felől a bizonyítékok értékelése körében kifejtettek sem, a II.r. és a III.r. terheltek védekezése elvetése kapcsán kifejtettek, telefonbeszélgetésük elemzése kapcsán ugyancsak a III.r. terhelt előzetes tudomására történik utalás. Az elsőfokú bíróság e körben tett megállapításait a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék is maradéktalanul elfogadta, a védő által vitássá tett jogkérdés tehát kizárólag annak a ténynek az alapulvétele mellett volt elbírálható, hogy a III.r. terhelt az ingatlanán történt lepakolásakor az áruk eredetével tisztában volt, a területet annak ismeretében bocsátotta társai rendelkezésére.

A védő által vitássá tett jogkérdés a terhelt bűnössége megállapításának és cselekménye minősítésének helyességét érinti. E körben a Be.416.§ (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor, illetve, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt vele szemben törvénysértő jogkövetkezményt alkalmaztak.

A Kúria e körben megállapította, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása és cselekményének minősítése a büntető anyagi jog szabályaival összhangban álló.

A Btk.372.§ (1) bekezdése értelmében sikkasztást követ el, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja. E bűncselekmény I.r. terhelt általi megvalósítását felülvizsgálati indítványában a védő sem vonta kétségbe. A korábban már részletezettek értelmében a tényállásban foglaltakkal ellentétes tényállítása miatt érdemben nem volt vizsgálható a védőnek az a kifogása, mely szerint a III.r. terhelt előzetesen nem bírt tudomással az áru eredetéről.

Jogkérdést érintő és ebből következően érdemben vizsgálandó viszont az a védői utalás, mely szerint a III.r. terhelt tevékenységét kizárólag a sikkasztás bűncselekményének befejezését követően valósította meg, ekként cselekménye sikkasztásként nem, legfeljebb

bűnpártolásként lenne értékelhetők.

E körben azonban már az eltulajdonítani szándékozott áru raktározásának előzetes ígérete is a sikkasztáshoz nyújtott bűnsegély megállapításához elegendő, ugyanakkor a sikkasztás bűncselekménye befejeződésének időpontja sem a védő által hivatkozott eredeti útvonaltól eltérés időpontja, mivel a jogtalan eltulajdonítás a teherautóról történt lepakolással fejeződött be, márpedig a III.r. terhelt értelemszerűen korábban bocsátotta rendelkezésre ennek céljára ingatlanát. A III.r. terhelt ebből következően bűnsegélyként értékelt tevékenységét a sikkasztás bűncselekményének befejezése előtt fejtette ki.

Mivel a Kúria felülbírálata során felülvizsgálati okot képező anyagi jogi szabálysértést nem észlelt, a III.r. terhelttel szemben alkalmazott jogkövetkezmény felülbírálatára nem kerülhetett sor.

A Kúria a kifejtettek alapján a III.r. terhelt védője felülvizsgálati indítványának nem adott helyt és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a értelmében hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418.§-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten

*előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat
hozatalát a Kúria mellőzheti.*

Budapest, 2015. február 19.

*Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó
bíró, Idzigné dr. Novák Csilla s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
Bné*